

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.000
Letna naročnina L. 2.000
Letna inozemstvo L. 3.000
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVI. - Štev. 46 (819)

Gorica - četrtek 12. novembra 1964 - Trst

Posamezna številka L 40

ODLOČNE BESEDE o lakoti in atomski vojni

Po presledku, ki sta ga povzročila praznika Vseh svetih in Vernih duš dan, so se koncilski očetje spet zbrali v sredo 4. novembra k zasedanjem v baziliki sv. Petra.

Na vrsto je prišel člen 23. trinajstega osnutka, ki razpravlja o Cerkvi v sodobnem svetu. Ta člen ima naslov: Gospodarsko in družbeno življenje.

Tehne so bile besede, ki jih je izrekel kardinal Wyszyński. Poudaril je, da se je Cerkev v vseh dobah svojega obstoja trudila in prizadevala, da bi imel človek na razpolago v zadostni meri tudi materialne dobrine; treba je zato odločno zavrniti zlobne trditve tistih, ki pravijo, da se je Cerkev zanimala za socialne probleme šele potem, ko jo je zgodovinski razvoj k temu prisilil in da je vedno bila med zadnjimi, ki se je s temi problemi bavila. Res pa je nasprotno: socialni nauk Cerkve je bil vedno na višini in izraz časovnih potreb, žal pa ne vedno upoštevan — in to od lastnih sinov. Naj koncil zato slovesno poudari dolžnost vernikov, da se zanimajo za socialna vprašanja in študirajo socialni nauk Cerkve. Naj koncil tudi opozori na vse tiste gospodarske sisteme, ki prezirajo moralna načela in božje postave in naj na podlagi dejstev prikaže vse škodljive posledice, ki jih povzročajo taki sistemi tako posameznikom kot družbi, kakor tudi samemu gospodarstvu.

LAKOTA JE STRASNO DEJSTVO NASE DOBE

V zvezi z razpravljanjem o socialnih in ekonomskih problemih, ki tarejo moderno družbo, se je pretekli četrtek 5. novembra oglašil k besedi tudi laični poslušavec Severnoameričan Jakob Norris, ki je predsednik Mednarodnega katoliškega odbora za izseljence. Govoril je v latinščini. Na podlagi statistik je opozoril na nenaravni pojav, da postajajo nekatere države na svetu vedno bolj bogate, medtem ko tri četrtine narodov na zemlji naprej v skrajni revščini živijo. Temu je vzrok pomanjkanje medsebojne solidarnosti in družinski narodov, zlasti pa resnična in avtentična ljubezen, ki jo je Kristus oznanjal. Velika revščina po svetu naravnost izhaja iz krščanskega Zapada, da stori svojo socialno dolžnost. Vse krščanske tradicije in vsa krščanska kultura bodo izgubile svoj smisel, če bodo kristjani pozabili, da bogastvo vključuje odgovornost, da je lastnina povezana z dolžnostjo in da je krščanska dobroteljskost ne samo stvar ljubezni, ampak tudi in predvsem stvar pravice. Naj bi zato koncil predložil praktične rešitve za ta veliki problem in dal modre napotke.

Vrhovni predstojnik misijonske družbe Mil Hill je opozoril, da se ne sme ponoviti napaka, storjena na I. vatikanskem cerkvenem zboru, ki se je sestal prav v času socialnega kipenja med narodi, pa je šel mimo tega dogajanja, ne da bi o njem razpravljali (sicer tudi ni mogel, ker je vdor italijanskih čet v Rim povzročil konec zasedanj — op. ur.). Kakor obstajajo proletarske družine, obstajajo tudi proletarski narodi. Dejstvo je, da umre vsako leto na milijone ljudi, ki si ne morejo utesiti svoje lakote. Tem sestradanim narodom, ki prosijo kruha, ne smemo muditi samo izglasovanih osnutkov, temveč uporabljati vpliv, ki ga ima Cerkev na mnoge državnike za pospeševanje socialne pravičnosti med državami.

K besedi sta se javila nato še dva škofa. Msgr. Benítez iz Asunciona (Paragvaj) je opozoril na revščino v Latinski Ameriki, msgr. Zoungana iz afriške države Visoki Volta je pa govoril o gospodarsko nerazvitih narodih, kot so zlasti novo nastale afriške države. Poudaril je, da morajo bogati narodi v razvoju podpreti iz čute pravičnosti in da mora biti njih pomoč nesebična, brez vezave na kakšne vojaške, politične ali ideološke moti-

ve. Pribil pa je tudi, da ostaja narodom, ki prejema gospodarsko pomoč, težka dolžnost, da to pomoč modro uporabijo.

KONCIL OBSODI ATOMSKO OROŽJE

Izreden odjek po vsem svetu je imelo razpravljanje o atomskem orožju, ki se je pričelo na koncilu ta ponedeljek.

Kardinal Afrink je obžaloval, da je besedilo osnutka glede tega manj odločno kakor okrožnica papeža Janeza XXIII. »Mir na zemlji«. Treba je obsoditi vsako atomsko bombo, »čisto« in »umazano«. Hotel je reči: naj pride od katerega koli tabora. Bilo bi tudi treba bolj jasno izraziti pomen besed: pravična in krivična vojna. Ali je možna sploh pravična vojna, pri kateri se bi uporabljalo to strahotno orožje? je zavzeto vprašal koncilski oče. Kar bo v bodoče ljudi zanimalo, ne bo vprašanje, ali je vojna pravična oziroma krivična, temveč, ali bo potekala z atomskim orožjem oz. brez njega. S tem v zvezi je navedel besede pokojnega predsednika Kennedyja: »Če ne bomo atomskega orožja uničili mi, nas bo ono«.

Pomožni škof msgr. Ancel iz Lyona pa je govoril, kaj storiti, da bo postal svet prost strahu pred razdiralnim orožjem. Po njegovem mnenju sta možni dve rešitvi:

1. Vse države se odpovedo za vselej in v vsaki obliki vojni in zato tudi vsemu, kar omogoči vojno. Ostane naj le tisto orožje, ki je potrebno za vzdrževanje miru;

2. mednarodna organizacija naj bo edina v posesti oboroženih čet, katerih naloga naj bo preprečiti vsak poskus vojne. Vsaki posamezni državi bo na ta način odvzeta možnost vojskovanja.

S tem se bo iz družine narodov odstranilo mišljenje, ki ga je ustvaril imperalizem, češ, da se mir najbolje ohranja na ta način, če so države pripravljene na vojno in da je narodova svoboda zagotovljena le toliko časa, dokler sosed ve, da je sosedni narod dovolj oborožen.

Msgr. Guilhelm, škof iz mesta Laval v Franciji, je k temu dodal, naj se koncil izreče zoper vsa uničevalna orožja, ki se začenejo s črkami A, B, C (atomska, biološka, kemična), saj so zločin zoper stvariteljsko božjo moč in človeštvo. Seveda naj bo raziskavanje na atomskem področju še naprej dovoljeno, toda služi naj človeški sreči. Z opustitvijo atomskega orožja se bodo sprostila ogromna gospodarska sredstva, ki se bodo lahko koristno uporabila pri prehrani, vzgoji in zdravstveni zaščiti ljudstev. Mir je treba za vsako ceno ohraniti, je vzkliknil msgr. Guilhelm, toda to se ne bo zgodilo s kopičenjem atomskega orožja, temveč z medsebojnim razumevanjem in medsebojnim razgovorom. Kjer vlada duh bratstva, je mogoče premagati vsako nesporazumljenje ali nasprotovanje.

— ek

Ni več razlogov za ločitev

Ne smemo več dopustiti, da bi nekdanja politična in gospodarska rivaliteta med Rimom in Carigradom še v 20. stoletju vzdrževala ločitev med zapadnimi in vzhodnimi kristjani, je dejal metropolit sirske pravoslavne cerkve v Severni Ameriki nadškof Natony Bashir v teku predavanja, ki ga je imel za dijakne in profesorje Mount Mzerv College v Cedar Rapidsu v severnoameriški državi Iowa. Ni nobenega razloga na svetu, je dejal odlični pravoslavni dostojanstvenik, da ne bi drug drugega ljubili in da bi še naprej trpeli zaradi zmot naših očetov. Nato je poudaril delo papeža Janeza XXIII. in Pavla VI., po čigar zašlugi se po 900 letih Vzhod in Zapad zopet zbližujeta in se skušata razumeti. Metropolit je zaključil s tem, da je poudaril potrebo enotnega krščanstva spričo nove vere brezbožnega komunizma.

Zmaga ameriških demokratov

Na volitvah dne 3. novembra je ameriška demokratska stranka odlično prestala preizkušnjo. Njen predlagani kandidat za predsedniško mesto Lyndon Johnson je prodril s tako veliko večino glasov, kot še noben predsednik v zgodovini Združenih držav. Zanj je glasovalo preko 41 milijonov volivcev, medtem ko je za njegovega nasprotnika Goldwaterja le 26 milijonov. Razlika znaša torej polnih 15 milijonov glasov. Izraženo v odstotkih je za Johnsona glasovalo 61,3% vseh volivcev, kar je z ozirom na dosedanjo prakso zelo visok odstotek. Potolkel je rekord pokojnega Roosevelta, ki je leta 1936 prejel 60,3% glasov.

S tem sijajnim uspehom si je Johnson zagotovil 486 volilnih mož od skupnih 532. Zmagal je namreč v 44 zveznih državah, Goldwater pa je le v 6. Po ameriški ustavi tvori vsaka zvezna država eno volilno okrožje. Tista stranka, ki zmaga v neki državi, ima pravico do vseh tako zvanih elektoralnih glasov ali volilnih mož.

Da ni to le velika zmaga Johnsonove osebnosti, ampak tudi demokratske stranke priča uveljavitev njenih kandidatov tudi na senatorskih, guvernerskih in parlamentarnih volitvah. Od 35 senatorjev, kolikor so jih izvolili v ZDA istočasno s predsedniškimi volitvami, je bilo izvoljenih 17 demokratov in le 6 republikancev.

V poslanski zbornici pa so si demokrati zagotovili 291 mest, republikanci pa 137.

Kar zadeva volitve novih guvernerjev v 25 zveznih državah, so si demokrati zagotovili zmago v 17 državah, republikanci pa v 7.

Poleg osebne zmage Johnsona za predsednika ter Humphreyja za podpredsednika ZDA, je izredno pomembna zmaga, ki sta jo v senatorski bitki izbojevala Robert in Tedy Kennedy. Prvi je potolkel republikanskega kandidata v New Yorku, drugi pa v Massachusettsu. Prvič v zgodovini ZDA sta bila dva brata izvoljena v senat. Zato ni izključno, da bo na prihodnjih

predsedniških volitvah leta 1968 kandidiral za Belo hišo eden izmed njiju. Izgledi za uspeh očitno niso tako majhni.

Zmaga ameriških demokratov pomeni, da je velika večina Amerikancev za mirno reševanje mednarodnih zapletljivost. S katastrofalnim porazom Goldwaterja je bil dokončno poražen zaletavi ekstremizem, na katerega karto je igral Goldwater. S tem, da so ga ameriški volivci zavrnili, so še enkrat dokazali svojo politično zrelost. Svojo usodo so prepustili možu, ki nudi dovolj jamstev, da bo volil stvarno zunanjo in notranjo politiko.

Železničarji spet štrajkajo

Nov val stavk je zajel Italijo, ki v zadnjih letih nosi primat na tem področju. Tokrat so znova na vrsti železničarji, katerih stavka pa ima čisto politično ozadje, ker so jo napovedali komunistični in socialistični železničarji, vključeni v od komunistov vodeni CGIL. Začela se je v nedeljo 8. novembra in bo trajala do sobote 14. novembra. Vse te dni bodo železničarji stavkali v presledkih in sicer od 9. do 10.30, od 15. do 16.30 in od 22. do 23.30. Poleg strojnikov in osebja na vlaku stavka tudi postajno osebje, delavci, zaposleni na progah in ob zapornicah ter kretinčarji. V takem stanju je vsakomur onemogočeno potovanje v tem tednu.

S to množično in najbolj drzno stavko hočejo stavkajoči doseči preureditev plač, oziroma povišanje. Za kulisami vseh stavk so vedno komunisti, ki se jim v Italiji predobro godi. Zakaj ne gredo raje hujškat k stavki svoje tovariše v komunističnih državah, kjer so plače železničarjev sramotno nizke, a se kljub temu nihče ne upre.

Lansko leto so mesece dolgo stavkali delavci podgorske in zagorske predelnice. Kaj so dosegli? To, da so letos mnogi še ob tisto plačo, ki so jo lani imeli. Odstavitve so na dnevnem redu, ostalim pa so delovni urnik občutno znižali. Do takih sadov pripelje brezvestna demagogija.

Ču En Laj jabolko razdora

Prvi viden znak izboljšanja odnosov med Moskvjo in Pekingom po odstranitvi Hruščeva je bil prihod ministrskega predsednika Cuenlaja v Moskvjo na proslavo 47. obletnice boljševiške revolucije. To je bil prvi obisk kakšnega kitajskega predstavnika v Sovjetski zvezi po bučnem prelomu razgovorov julija 1963. Po tem datumu so se kitajsko-sovjetski odnosi neprestano slabšali in zaostrovali, tako da se je že govorilo o možnosti preloma odnošajev ter izobčenja iz mednarodnega komunističnega gibanja.

Toda po odstavitvi Hruščeva so se znova ustvarili zasilni pogoji za ponovno navezavo stikov ter eventualnih razgovorov za poravnavo ideološkega spora, ki ju še vedno razdva. Prvi korak v tej smeri je bil storjen ravno z udeležbo Cuenlaja na proslavah sovjetske revolucije.

»HRUŠČEVSKI« GOVOR BREŽNJEVA

Na proslavi 47. obletnice boljševiške revolucije je imel najvažnejši govor Leonid Brežnev, prvi tajnik KPSZ, ki je obravnaval tako notranja kot zunanja politična vprašanja. Zagovarjal je moskovski sporazum za prekinitev jedrskih poskusov ter se zavzel za nadaljnje sporazume, s katerimi bi se omejilo širjenje jedrskega orožja. Izrazil je tudi zadovoljstvo nad rezultati ameriških volitev.

Govorec o notranjih gospodarskih problemih, je potrdil ne preveč dobro stanje kmetijstva, odgovornost za katero je pripisal »nenehni reorganizaciji«. Pri tem je očitno imel v mislih odstavljene Hruščeva. Kolhozni kmetom je obljubil večje ugodnosti. »Pravda« je s tem v zvezi napovedala, da bodo kolhoznikom dodelili večje površine zemlje v privatno obdelovanje. Kot znano, so Hruščeva obtožili, da je preveč zaviral širjenje tako zvanih obišnic kolhozni kmetom.

KAJ PA ZDAJ?

Kljub nekaterim potezam tako s sovjetske kot s kitajske strani za omiljenje medsebojne napetosti, bistvo spora ostaja

nespremenjeno. Padec Hruščeva je res omogočil obnovitev stikov, toda zblizanje in poravnava spora je še daleč. Sovjeti še vedno vztrajajo na načelih miroljubne koeksistence ter mirnega reševanja sporov, tudi onih med socialističnimi državami. Kitajci pa od svoje strani še vedno molčijo in ne dajejo nobenih izjav. Omejili so se le na ukinitve javne protisovjetske propagande po radijskih valovih in tisku. Po drugi strani pa Rusi ne motijo več oddaj pekinškega radia v ruščini. Kitajski voditelj Maotsetung je pa izjavil, da je odstranitev Hruščeva dobra stvar, toda več ni črnil, kakor da bi kaj za bregom skrival.

Iz vsega tega je razvidno, da se tako sovjetski kot kitajski voditelji zavedajo resnosti spornih problemov, ki so predvsem političnega, vojaškega ter ozemeljskega značaja. Ideologija je le razlog, za katerim se skrivajo težki problemi, ki so tudi po odstavitvi Hruščeva ostali nespremenjeni.

V tej luči gledano, predstavlja vedenje Cuenlaja v Moskvi, kjer je položil venec tudi na grob Stalina, nič kaj ohrabrujoče izglede za poravnavo spora.

NEZADOVOLJSTVO

MED ITALIJANSKIMI KOMUNISTI

Politični potres v Kremlju je globoko odjeknil tudi med italijanskimi komunisti, ki še ne morejo preboleti velikega ponižanja, ki ga je bilo toliko, da je moralo vodstvo poslati v Moskvjo posebno odposlanstvo, ki naj bi od sovjetskih voditeljev zahtevalo pojasnila, zakaj in kako je prišlo do tako nagle odstavitve Hruščeva.

Po vrnitvi iz Moskve je vodja delegacije Berlinguer dal za tisk naslednjo izjavo: »Med razgovori smo obširno informirali sovjetske tovariše o odzivih in o zaskrbljenosti, ki jih je v javnem življenju naše države povzročila sprememba v vodstvu sovjetske partije in vlade z zamenjavo tovariša Hruščeva. Z veliko i-

skrenostjo smo opisali sovjetskim tovarišem razburjenje in pridržke v naši partiji zavoljo načina, kako so objavili te spremembe. Vodstvo partije bo preučilo odgovore in ocene sovjetskih tovarišev. Zaenkrat lahko rečemo, da se nam te ocene ne zdijo zadostne, da bi mogli opustiti zadržke, ki jih je naša partija izrazila glede metod informiranja javnosti.«

Pomembna pridobitev Slovencev v Braziliji

Slovenci v Sao Paulo se že šest let zbirajo enkrat na mesec k službi božji s slovensko pridigo in petjem. Najprej so se zbirali v cerkvi Sv. Duha v ulici Frei Caneca, nato v cerkvi sv. Generoze, sedaj pa so dobili na pol lastne prostore.

Dne 8. t. m. so se namreč prvič zbrali v cerkvi Najsvetejšega Zakramenta, kjer je župnik slovenski duhovnik Alojzij Ilc. Poleg sedanje časne cerkvice gradi veliko novo cerkev, ki bo še ta mesec »pod streho«. Pod cerkvijo je velika dvorana, v kateri se bodo mogli zbirati Slovenci po službi božji. Tako jim ne bo treba več biti odvisni od dobre volje drugih ljudi.

Drugod po svetu so si Slovenci z velikimi žrtvami zgradili dvorane in cerkve, maloštevilni Slovenci v Sao Paulo pa so prišli tako rekoč do lastne strehe po zašlugi g. Alojzija Ilca, ki je prav v ta namen zaprosil in dobil župnijo v središču mesta, da bo mogel lažje oskrbovati svoje rojake.

Cerkev stoji v ulici Tutoia. Tik ob njej bo narejena najširša mestna ulica (40 m), ki ne bo imela prehodov, temveč le podvoze in nadvoze, tako da bo po njej tekla ogromen promet in bo cerkev zelo poznana. V bližini je prostran park in v njem razstavnih prostorih, kjer je med drugim vsaki dve leti svetovna slikarska razstava. Tudi novo mestno hišo bodo zgradili v bližini cerkve.

Sveti oče se je udeležil koncilске seje o misijonih

Ze ob pricetku koncila je bilo sklenjeno, da bo sv. oče od časa do časa prisostvoval kakemu važnemu koncilskemu zasedanju. Prtekli petek je bilo govora o misijonih. Sv. oče se je ta osnutek zdel tako pomemben, da mu je hotel dati s svojo osebo navzočnostjo poseben poudarek. Peš je prišel v baziliko, zasedel mesto na sredini ob predsedstveni mizi in ostal s koncilskimi očeti dve uri skupaj.

Najprej je bila sv. maša v etiopskem obredu. Ritnično ploskanje in glas bobnov so ji dali eksotičen čar, ki je prevzel vse navzoče.

Ko se je začela debata o misijonih, se je prvi ogledal sv. oče. Izrazil je svoje zadovoljstvo, da je v osnutku poudarjeno dejstvo, da je vsa Kristusova Cerkev v svojem bistvu misijonska Cerkev in da je dolžnost vsakega vernika, v okviru svojih možnosti, postati vsaj z dušo in srcem misijonar. Vsakdo more moliti, se žrtvovati, pa tudi kaj darovati za misijone. Misijonarji, ti idealni glasniki evangelija, naj pa bodo stalno prežeti duha pobožnosti, naj zaupajo v božje usmiljenje in se predajo božji Previdnosti brez pridržka.

Za sv. očetom je spregovoril kardinal Agagian, prefekt Kongregacije za širjenje sv. vere. Dejal je, da je papeževa navzočnost, ko se razpravlja o misijonih, za vse misijonarje veliko priznanje in vir čistega veselja za vso zbrano skupščino. Da ima sv. oče Pavel VI. res misijonsko srce, pa pričata tudi dva dogodka, ki sta tesno povezana z misijonsko delatnostjo katoliške Cerkve: proglasitev ugandskih mučencev svetnikom ter objava, da se bo sv. oče kot misijonar — in to kak misijonar! — udeležil evharističnega kongresa v Bombayju.

K besedi se je oglasilo še več škofov do-

mačinov iz misijonskih dežel. Crni kardinal Rugambwa je opozoril na zgrešeno metodo Cerkve v polpreteklem času, ko je domačinom vsiljevala svoje zapadno mišljenje in latinski obraz, pa se včasih vse preveč vezala pri svojem apostolatu na kolonialne sile. Cerkev naj v bodoče upošteva vse kulturne značilnosti afriških narodov in se jih poslužuje tudi pri bogoslužju.

Japonski kardinal Tatsuo Doi iz Tokia pa je dejal, da bi misijonar nikdar ne smel pričeti z delom, dokler ni od bližje spoznal kulture ljudstva, h kateremu je prišel. Cerkev bi morala tudi v misijonskih deželah navezati stik s kulturnimi tamošnjimi krajev ter z njimi razpravljati o filozofiji ter verskem gledanju, ki ga imajo. Le tako bodo misijonarji prodrli v dušo domačinov in mogli ponavljati s sv. Pavlom: »Vsem sem vse postal!«

Velik aplavz je doživel tudi newyorški pomočni škof msgr. Fulton Sheen. Poudaril je, da dobivajo tudi škofje v civiliziranih državah belega človeka vedno bolj misijonski značaj, saj jih vedno bolj zajema novo poganstvo — življenjski materializem — želja po uživanju. Zato je bil kot kdaj potrebno vernike voditi k duhu uboštva. Če je koncil v Tridentu poudaril čistost in I. vatikanski pokorščino, naj sedanjí postane koncil uboštva, je škof Sheen zaključil svoja duhovita izvajanja.

Ko je osnutek o misijonih šel nato na glasovanje, so ga koncilski očeti z večino 1601 glasov zavrnilli. Izrazili so mnenje, da ne dā dovolj poudarka veličini misijonske misli in da ne obdela dovolj sodobno tega za Cerkev življenjskega problema.

Molitev za uspeh koncila

Poljski katoličani veliko molijo za uspeh vesoljnega cerkvenega zbora. Škofje so organizirali molitev po vseh župnijah, razen tega se dnevno vrstijo župnijska romanja k Marijinemu narodnemu svetišču v Censtohovi. Doslej je bilo že 4 tisoč takih župnijskih romanj. Vsako romanje ima s seboj knjigo, kjer so zapisana dobra dela in molitve, ki so jih verniki opravili za koncil. Te knjige ostanejo potem v Censtohovi. Po vseh poljskih župnijah so v času tretjega koncilskega zasedanja organizirali tudi spokorne dneve.

Ekumenska proslava ugandskih mučencev

V mestu Augusti v Nemčiji je bila ekumenska verska slovesnost na čast 22 ugandskih mučencev, ki so bili 25. oktobra v cerkvi sv. Petra v Rimu proglaseni za svetnike. Slovesnosti so se udeležili med drugimi zamorski nadškof iz Rubage msgr. Kiwanuka, v katerega škofiji leži kraj mučeništva in drugi številni cerkveni dostojanstveniki. Prisoten je bil tudi 95-letni črnc, ki mu je takrat uspelo zbežati med preganjanjem. Ker so bili mučeni takrat poleg katoličanov tudi številni protestanti, bodo udeleženci poslušali tudi poslanico anglikanskega nadškofa v Ugandi.

Msgr. Cardijn v Kongu

Ustanovitelj in cerkveni asistent krščanske delavske mladine JOC msgr. Cardijn je na obisku v Kongu, kjer obiskuje različna središča za oblikovanje mladih delavcev. V teku svojega bivanja v Afriki se je prelat udeležil sestanka izvršnega odbora afriške krščanske delavske mladine, ki je bil v začetku tega meseca v Dar-Es-Salamu v Tanganjiki.

Kardinal Frings poklonil ribiške mreže

Kölnski nadškof kardinal Frings je daroval majhnemu naselju ribičev v Ghani 230 ribolovnih mrež. Darilo so izročili škofu v Cape Coastu msgr. Amisahu. Z novimi mrežami bo ribiško društvo tega afriškega naselja lahko znatno povečalo svojo delavnost in zagotovilo večje blagostanje vsemu predelu.

Rešeni misijonarji

Kakor navaja uradno poročilo generalne hiše asumpcionistov v Rimu, so vsi redovniki te kongregacije, ki so vršili svoj misijonski apostolat v kongoški provinci Kiwu, srečno prispeli v Ugando. Redovniki so bili skupno s svojim škofom msgr. Pie-

rardom, ki je tudi asumpcionist, zaprti, takoj ko so uporniki zavzeli kraj Beni. Po nekaj dnevih zapore se je pa misijonarjem posrečilo zbežati in po dvodnevni naporni hoji prekoračiti mejo. V Beni so ostali duhovniki domačin in domače redovnice, ki pa so si nadelali svetno obleko.

Turneja malih pevcev

Iz Pariza je odpotovala v Afriko skupina malih pevcev, s katero je pokojni msgr. Maillet ustanovil mednarodno zvezo Malih pevcev, ki sedaj pod vodstvom opata Delsinna nadaljujejo svojo apostolsko delavnost. Namen turneje je čim bolj razširiti gibanje mladih pevcev pri mladih, obetajočih afriških narodih, ki tako globoko občutijo duhovnost glasbe in petja. Skupina bo obiskala države Senegal, Slonokoščeno obalo, Togo, Dohomey, Nigerijo in Visoki Volta, katerega predsednik je bil sam nekoč Mali pevec.

Jezuitski red

Ob smrti glavnega predstojnika, patra Jansensa, je jezuitska družba štela 36 tisoč članov, med tem sedem tisoč misijonarjev. P. Jansens je prevzel vodstvo družbe leta 1946. V času njegovega vodstva — to je v osemnajstih letih — je število jezuitov naraslo za osem tisoč. V vrhovnem vodstvu jezuitske družbe je tudi slovenski pater Anton Prešeren, ki je pa od začetka tega leta precej bolan. Z izvolitvijo novega vrhovnega predstojnika jezuitske družbe bo izvoljen tudi naslednik patra Prešerna, ki verjetno ne bo več Slovenec.

Mednarodni kongres za radio in televizijo

Osmi mednarodni kongres Mednarodne katoliške organizacije za radio in televizijo UNDA se bo vršil od 1. do 6. februarja 1965 v Montecarlju. Udeležili se ga bodo predstavniki 40 narodov. V teku kongresa bo tudi natečaj za televizijske programe in verske dokumentarje.

Skupno svetišče na letališču v Londonu

Mednarodno letališče v Londonu bo v kratkem imelo nove prostore za bogocastje, ki bodo veliko bolj kot do sedaj zadovoljili verske potrebe potnikov. Malo svetišče, ki ga bodo zgradili skupno katoličani, anglikanci in protestanti, bo sestavljeno iz treh ločenih kapel za posamezne verske skupnosti in ene skupne glavne ladje, ki bo lahko sprejela nad 200 oseb. Stroški bodo znašali okrog 200 milijonov lir.

Slovenske zahteve pri upravnih volitvah

Slovenska skupnost se bo udeležila volitev v tržaški pokrajinski svet in občinski volitev v občinah Devin-Nabrežina, Dolina, Zgonik in Repentabor z listami z enotnim znakom: lipovo vejico in dvojezičnim napisom »Slovenska skupnost«.

Slovenska skupnost skuša biti res široka, zajeti vse Slovence ter ne mara biti in ne bo privesek nobene italijanske stranke. Slovenska skupnost omogoča, da postanemo Slovenci sami gospodarji v lastni hiši, da popravimo, kar so stranke pokvarile in preprečimo potujčevanje, ki ga pospešujejo zlasti italijanski komunisti ter italijanski socialisti s tihotapljanjem državljanskih italijanskih narodnosti na svoje pokrajinske in občinske kandidatne liste. Samo po sebi se razume, da Slovenci ne bomo dali glasov Krščanski demokraciji in drugim italijanskim demokracijskim strankam, ker niso slovenske.

NARODNOOBRAMBNI PROGRAM

Naši pokrajinski in občinski predstavniki bodo vztrajno in odločno zahtevali, naj se začne izvajati tista določila ustave in londonskega sporazuma, ki so bila sprejeta z namenom, da Slovenci postanemo enakopravni z Italijani.

Zavzemali se bodo:

a) za pravico do uporabe slovenščine in za sorazmerno namestitvev Slovencev v vseh javnih upravah;

b) za primerno zastopstvo Slovencev v vseh javnopravnih organih in komisijah;

c) za zaščito slovenskega ozemlja pred umetnim spreminjanjem njegove etnične sestave;

č) za uradno priznanje slovenskih nazivov krajev ter za namestitvev dvojezičnih napisov v krajih, kjer prebivajo Slovenci;

d) da bodo slovenske kulture, vzgojne, športne in dobrodelne ustanove ter organizacije dobivale javne prispevke, kot je predvideno za italijanske ustanove in organizacije.

Slovenski predstavniki bodo podpirali prizadevanje za sestavo in odobritev državnega zakona o zaščiti slovenske skupnosti v Italiji.

GOSPODARSKO-SOCIALNI PROGRAM

Da bodo slovenski delavci, kmetovavci, obrtniki, trgovci, uradniki in podjetniki mogli postati gospodarsko in socialno enakopravni z italijanskimi, bodo naši zastopniki zahtevali, naj pokrajinske in občinske oblasti nudijo Slovincem enake možnosti socialnega in gospodarskega razvoja, kot jih imajo Italijani.

Kmetijstvo naj se še bolj specializira in modernizira, da se bodo povečali kmetovi dohodki.

Delavstvo je treba zaščititi pred izseljevanjem v druge pokrajine, brezposelnost in podzaposelnost naj se odpravita z ustvaritvijo novih delovnih mest.

Omogočiti je treba razmah malih in srednjih podjetij katerekoli stroke z nizkoobrestnimi posojili in skrbeti, da jih ne bodo dušili visoki davki.

POKRAJINA

Nekaj bistvenih točk iz programa Slovenske skupnosti za deželo (v poštev pridejo zadeve, ki spadajo v pristojnost pokrajine in ki niso bile omenjene spredaj v splošnem programu):

a) Nerazviti otroci slovenske narodnosti morajo uživati zdravstveno skrbstvo in šolsko vzgojo v materinem jeziku;

b) pokrajina naj takoj nudi potrebne prostore slovenskim srednjim šolam in skrb, da bodo dostojno opremljene;

c) popravil naj pokrajinske ceste in izpolni obljubo za dograditev ceste Domjomačkovlje-Osp, kakor tudi cest v Čampore, Prosek, Boljunc, pod zgoniško vasjo in proti Komnu;

č) več skrb, naj posveti kmetijstvu ter prispeva k poklicno-strokovnim tečajem v slovenščini in kmetijskim razstavam;

d) pokrajina naj še vendar enkrat podpre slovenske kulturne ustanove;

e) zaostri naj nadzorstvo nad živili, da si ne bomo zastrupljali zdravja s ponarejenimi živili in piščanci.

OBCINE

Programi Slovenske skupnosti za slovenske okoliške občine so zelo obsežni. Iz njih povzemamo le nekaj važnih točk.

OBCINA DOLINA

Razširitev telefonskega omrežja, popravilo občinskih cest, olepšava krajev in pospeševanje turizma, ureditev jurskih pravic, ureditev smetišč in odvažanje smeti. Ustanova za industrijsko področje mora sprejeti v svoj odbor zastopnika dolin-

ske občine. Podjetja tega področja na ozemlju dolinske občine morajo pri namestitvah dajati prednost domačinom. V Mačkopoljah mora občina urediti pokopališče ter postaviti avtobusno čakalnico, ki je potrebna tudi v Prebenegu. Za Dolino zahteva Slovenska skupnost še posebej novo šolsko poslopje in preureditev doseđanega, ki bo služilo enotni srednji šoli ter strokovno industrijsko šolo. Nujno je treba urediti dva potoka, kjer je polno umazanije in smrada. V Boljuncu mora prav tako zgraditi šolsko poslopje in vrtec. V Borštu in Zabrežu gre za več cest in dokončanje ceste na Jezero, v Gročani pa je treba zgraditi občinsko hišo z ambulanto in večjo občinsko izpostavo, itd.

OBCINA REPENTABOR

Občina naj dobi značaj turističnega področja. Spet naj se uvede tradicionalni cerkveni praznik 15. avgusta. Zgradi naj se nova osnovna šola, izboljšajo občinske ceste in kanalizacija, razširi naj se telefonsko omrežje na Fernečih, izboljša razsvetljava, uredi prostor za razstavo terana in pršuta, dokonča športno igrišče, prepreči streljanje na vojaškem strelišču ob nedeljah in praznikih, uredijo jurske pravice, podpre naj se razvoj kmetijstva in kamnoseške industrije ter kulturno udejstvovanje občanov, itd.

ZGONISKA OBCINA

Olepšava krajev za razvoj turizma, okrepitev vodovoda in pocenitev vode za zalivanje vrtov in polj, poljski čuvaj, ureditev šolskih poslopj, zlasti zidanje nove šole v Briščkih ter postavitev šolskih vrtcev, da ne bodo za otroke preveč oddaljeni, omogočenje kulturnega delovanja s potrebnimi prostori za vse občane, podpora športu in novo športno igrišče, izboljšanje kanalizacije, skrb za čistočo krajev in cest, letna razstava domačih pridelkov, strokovni kmetijski tečaji v slovenščini, skrb za občinska javna dela, zlasti poprava in asfaltiranje cest, izboljšanje razsvetljave, nagla zdravstvena služba, ura in omet na zvoniku, ureditev prostora okoli šole in županstva, boljša javna razsvetljava, oddelek nižje srednje šole s Proseka, itd.

Križ so ukradli...

Na pokopališču v Sv. Križu stoji že skoro vsa povojna leta spomenik padlim v drugi svetovni vojni. Kakor toliko drugih partizanskih spomenikov po naših vaseh je seveda tudi ta bil brez križa in vsakršnega verskega znaka, čeprav počivajo pod njim mladi slovenski fantje in moške, ki so jih med zadnjo svetovno vojno komunistični priganjaci nasilno odvedli v gozdove in so tam padli za lažne ideale.

Ti fantje in moške so bili v ogromni večini sinovi krščanskih mater, izšli so iz krščanskih družin in bili tudi krščansko vzgojeni. Njihovi svojci so — v veliki večini — želeli in to željo vsako leto zlasti na praznik Vseh svetnikov javno izražati, da bi se vrh spomenika postavil križ.

Končno se je letos našla pogumna in krščanska mati, ki ji je v prvi svetovni vojni granata ubila kar tri otroke, med zadnjo svetovno vojno pa je to mater čakala še nova preizkušnja: padel ji je še sin, ki so ga nasilno odvedli med partizane. Ta mati, ki je v obeh svetovnih vojnah toliko pretrpela in ki je našla v veri moč in tolažbo, je za letošnji praznik Vseh svetnikov naročila nov križ iz bronu, za katerega je bila voljna prispevati svoj delež tudi večina ostalih mater in žen. V njihovo veliko zadovoljstvo so križ postavili k vnožju spomenika in ga tudi pritrdili.

V noči 1. novembra pa so neznaní svetokriški tatovi z orodjem v roki odstranili križ in ga odnesli v noč. Jasno je, da so to bili ljudje brez vere, sovražniki križa in vsega, kar spominja na večnost: ljudje, ki brezobzirno pljujejo na spomin pokojnih in ki se na bolečine in žalost preživelih svojcev niso nikdar ozirali.

Ko smo se na Vernih duš dan zbrali na pokopališču k molitvam za pokojne, smo slišali ogorčene matere padlih, ki so glasno in s solzami v očeh obsojale podlo tatvino, kakor jo sedaj obsojamo vsi Križani, ki nam luč vere ni ugasnila in ki nam je spomin na drage pokojne svet, toliko bolj pa še spomin na tiste mlade žrtve, ki so po krivdi nekaterih brezvestnežev morale v prezgodnji grob.

O tem divjaškem podvigu, ki žali ne samo verski, temveč sleherni čut sočutja

RESOLUCIJA Slovenske skupnosti

Kandidati, zaupniki, aktivisti in podporniki Slovenske skupnosti, zbrani na zborovanju v nedeljo 8. novembra 1964 v Trstu ugotavljajo, da je lista Slovenske skupnosti na deželnih volitvah ponovno povečala število svojih glasov ter se krepko uveljavila. To govorno dokazuje pravilnost njenega splošnega in podrobnega programa ter dela.

Zborovalci ponovno poudarjajo, da je in ostane glavni cilj Slovenske skupnosti ohranitev in okrepitev Slovenstva na Tržaškem, Goriškem, v Beneški Sloveniji in v Kanalski dolini. Trdno so prepričani, da bo ta cilj možno doseči le z združitvijo vseh slovenskih sil in s skupnimi nastopi. Skupni nastopi so najučinkovitejše sredstvo za izbojevanje in zaščito narodnih, socialnih, kulturnih in pokrajinskih pravic ter koristi slovenske manjšine. Zborovalci ugotavljajo, da nam nudijo priložnost za takšen skupen nastop bližnje pokrajinske in občinske volitve, na katerih si bomo Slovenci lahko izvolili svoje zastopstvo v pokrajinski svet ter neodvisne občinske uprave, ki ne bodo podrejene vodstvom italijanskih strank. Z izvolitvijo svojih predstavnikov v pokrajinski svet in občinske uprave bomo omogočili postopno priznanje ter zaščito naših koristi. Hkrati bomo tudi dosegli, da Slovenci v Italiji prenehajo biti sredstvo, s katerim si italijanske stranke utrjujejo svoj politični vpliv, od česar naš življenjski nima nikakršne stvarne koristi.

Zborovalci še ugotavljajo, da bomo Slovenci izpričali svojo navzočnost v deželi le, če bomo samostojno nastopili na volitvah, kajti javnost priznava le zastopnike Slovenske skupnosti za predstavnike Slovencev.

Zborovalci Slovenske skupnosti pozivamo vse rojake na Tržaškem, naj na prihodnjih volitvah dokažejo svojo narodno zavest in politično zrelost s tem, da glasujejo za liste SLOVENSKE SKUPNOSTI z znakom LIPOVE VEJICE in dvojezičnim napisom »SLOVENSKA SKUPNOST«.

do živih in pokojnih, vodi sedaj preiskavo policija.

Medtem, ko izražamo svoj ogorčen protest proti podlemu tatvinskemu podvigu, zahtevamo, da se tržaška kvestura čimprej zgane, da izsledi krivce in jih izroči pravici.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Težko preizkušena slovenska družina v Franciji

Vkraju Couladère v departmentu Garonne (Južna Francija) živi od 1. 1933 izseljena družina Sibelja. V kratkem času je dvakrat doživela bridek udarec. Najprej je umrl (pred štirimi meseci) v 61. letu starosti po dolgi in mučni bolezni oče Gabrijel, doma iz Lipe pri Komnu na Krasu, sedaj pa so pokopali še njegovo hčer, 34-letno Vilmo, por. Forest. Bolovala je na srečo. Zadnje čase je iskala ozdravljenja še v Lurdu, kjer jo je presenetila smrt. Zapuščala sinčka v starosti 7 let.

Težko preizkušeni materi in ženi Mariji Sibelja, roj. Milič, doma iz Malega Repna pri Proseku, in vsem ostalim sorodnikom izrekamo tudi v imenu našega lista, ki redno prihaja v to plemenito krščansko družino, svoje iskreno sožalje.

Socialni dan v Buenos Airesu

Predmet tega dneva, ki je bil 15. novembra, je bil zakon in družina v izseljenstvu. Prvo predavanje je imel dr. Mirko Gogala. Govoril je o »Zakon, družina in narodnost«. Drugi govornik je bil Stanko Zužek. Razpravljal je o temi »Dejansko stanje in razmere v izseljenstvu«.

Janežičev sklad

Celovška Mohorjeva družba je ustanovila »Janežičev sklad« za pospeševanje literarnega dela med koroškimi Slovenci. Namen te ustanove je podpirati dela mladih pesnikov in pisateljev, da bi mogla iziti, s tem pa ustvariti med nami novo literarno generacijo. Kot prva je Mohorjeva družba že položila v ta sklad 20.000 šilingov (500.000 lir).

TRŽAŠKE NOVICE

Oder Mladje - Veseli študentje nastopi v Rojanu in Bazovici

»Oder mladje« je skupina mladih amaterskih igravcev, ki se je ustanovila leta 1962, ko je uprizorila dramskega prvenca koroškega avtorja Bora Kostanka »Mrtvo oznanilo«. Pred nemško javnostjo se je nato uveljavila z zahtevno predstavo »Antigone« mladega slovenskega pisatelja Dominika Smoleta. V pripravo Antigone je prideril Oder tudi bračni večer v obeh deželnih jezikih, pri katerem so člani brali Anouilhovo Antigono, Sofoklejevi dramo Antigona in Kralj Edip ter dramo avstrijskega avtorja Maxa Mella »Sedem proti Tebam«.

Koroško publiko pa si je Oder mladje začel osvajati s kmečko igro »Matj Tereza«, ki je z njo šestnajstkrat gostoval na koroških odrih ter enkrat v Steverjanu ter v Katoliškem domu v Gorici.

Trenutno nastopa z Molierovo komedijo »Scapinove zvijače« na vseh koroških odrih in je pri dvanajstih predstavah, ki jih je doslej v letošnji sezoni že imel, dosegel res lepe uspehe tudi v krajih, kjer se že leta in leta ni več čula slovenska beseda z odra.

Skupina obsega približno petnajst članov, ki so povprečno še srednješolci, le dva obiskujeta univerzo v Gradcu (od koder se vsako nedeljo vozita na prireditev — 280 km). Skupino vodi Erik Prunč, ki jo je ustanovil ter ob praktičnem delu na podeželskih odrih tudi izšolal. Prav

tako sta režija in glavna vloga »Scapinove zvijače« v njegovih rokah. Erik Prunč študira slavistiko na univerzi v Gradcu. V kratkem bo pri Mohorjevi izšla njegova pesniška zbirka »Tihožitja«. Erika Prunča poznamo z raznih nastopov v Steverjanu, Gorici, Repentabru in z zadnjega slovenskega tabora v Bazovici, kjer je pozdravil v imenu Korošcev številne udeležence.

Na vseh gostovanjih so »Oder mladje« spremljali »Veseli študentje«, ki bodo v letošnjem šolskem letu maturirali na slovenski gimnaziji v Celovcu. Godalno skupino vodi sedaj Jože Kovačič (klarinet). Instrumente je kvintetu kupilo Združenje staršev na slovenski gimnaziji. »Veseli študentje« so najbolj privlačna točka za našo mladino, ki nestrpno pričakuje te nasmejane koroške fante. Uveljavili so se posebno na zadnji tržaški skupni prireditvi v Bazovici. Zato upravičeno pričakujemo veliko udeležbo bodisi v mestu — v Rojanu — kakor na deželi — v Bazovici. Kdor hoče preživeti lep popoldan ali večer, naj se vesele predstave brez pomisleka udeleži!

Iz Marijinega doma v Trstu

Na misijonsko nedeljo so v Marijinem domu v Trstu ulica Risorta 3 uprizorili igro: In Bog je hodil po razvalinah. De-

janje se vrši na Japonskem v bližini mesta Hiroshima, in sicer ob času, ko je leta 1945 atomska bomba porušila to mesto in Nagasaki. Glavne osebe: princeznja Asako, Maia in Midori so v resnici živele. Uprizoritev je gledavcem ugajala, ker so se igravke prav dobro vživele v svoje vloge. Ni bilo lahko spraviti na oder Japonke v svilenih oblekah z njihovo frizuro, z nenavadnim izražanjem, posebno hojo in klanjanjem. Tudi oder je bil čisto

MARIJINA DRUŽBA

v ulici Risorta 3, Trst

ponovi

v nedeljo 15. novembra ob 17.30

moderno misijonsko igro:

**IN BOG JE HODIL
PO RAZVALINAH...**

japonski z zmajem, kipom Bude in blede-roznatim cvetjem.

Igra se bo ponovila v nedeljo 15. novembra ob 17.30. Kdor se zanima zanjo, naj se potrdi in pride v nedeljo v Marijin dom. Videl bo igro, kakršnih običajno nismo vajeni gledati.

Smrt tržaškega gledališkega umetnika

Nenadoma je 8. novembra umrl v Vipavi 62 let star Modest Sancin, član Slovenskega narodnega gledališča ter zelo uspešen odski igralec. V svojem življenju je odigral 4300 predstav in imel okrog 400 važnejših vlog. Ni ga skoro slovenskega odra, ki ga ne bi osebno spoznal. Rodil se je v Skednju, obiskoval slovensko učiteljsko v Trstu in se v dramski šoli Karla Siroka odločil za igralski poklic. L. 1922 je bil sprejet v ljubljansko Dramo. V Ljubljani je z malimi presledki ostal do osvoboditve l. 1945. Tedaj se je vrnil v Trst in mu ostal zvest vse do svoje smrti. Zadnje njegovo delo je bilo prevod Ruzantejeve komedije »La Moscheta«, ki so jo dan pred njegovo smrtjo odigrali igralci Tržaškega narodnega gledališča v Gorici.

Zborovanje zaupnikov LSS v Trstu

V nedeljo 8. novembra je bilo v Trstu zelo živahno zborovanje kandidatov, zaupnikov, aktivistov in podpornikov Slovenske skupnosti. Dr. Simčič in dr. Škrk sta poročala o delu v tržaškem občinskem ter deželnem svetu. G. Dušan Černe je poročal o delu Sveta Slovenske skupnosti, nato pa je g. Drago Legiša predložil glavne programske točke za pokrajinske in občinske volitve. — Razvila se je živahna debata. Zborovavci so sprejeli resolucijo, ki jo objavljamo na drugem mestu. Zborovanje je vodil g. Josip Terčon.

Zavrtnjeni volilni lepaki

Slovenske občine na Tržaškem so te dni prejele lepake, na katerih so objavljena imena kandidatov za odgovarjajoča volilna okrožja. Besedilo je sicer v slovenščini, le imena krajev, kjer so se kandidati rodili, so v italijanski, daš gre za izrazito slovenska naselja, ki jim je moral fašizem šele iznajti italijanska imena, ko je prišel v naše kraje. Tako

Mihec in Jakec

o volitvah

Mihec: No, Jakec, kaj se tako preteguješ? Si slabo spal?

Jakec: Sem ja. Veš, mislil sem na Stalina in Hruščeva. Najprej sta bila bogova. Delata sta, kar sta hotela, in komunisti so ju častili. Ko je Stalin odšel na drugi svet, — še danes ne vemo, če je umrl ali so ga zadavili — so komunisti rekli, da je bil krvoločna zver. Hruščev so kar odstavili. Pravijo, da ga je luna trkala. Ti komunisti ga res pihnejo. Pa je Hruščev le nekaj dobrega naredil. Ni hotel vojne in hotel je, da bi Rusi imeli več za jesti in za obleči. Vidiš, pri komunistih ne smeš nič dobrega narediti. Če kaj narediš, te odpihnejo. Nam Slovencem na Tržaškem pa trobijo, naj volimo komunistične župane in komunistične pokrajinske svetovavce!

Mihec: Dobro si povedal. Jaz jih že ne

bom volil, saj imamo Slovensko skupnost. Naši dosedanja komunistični svetovavci in župani se najbrž smejejo v pest, ker niso v Moskvi. Kaj bi bilo, če bi jih kar čez noč odstavili in poslali v Sibirijo in še rekli, da so bili krvoločni, da jih je luna trkala, da so preveč klatili po gostilnah, klepetali in popivali? In to bi se lahko res zgodilo, če bi tudi pri nas komunisti zmagali. Božki! Meni se res smilijo, zato pa jih ne bom volil, sicer bi jih spravil še v nesrečo.

Jakec: Le kdaj se bomo Slovenci spametovali? Veš, Mihec, kar žalost in jeza me primeta, ko berem slovenska imena na kandidatnih listah italijanskih strank. Ali res mislijo, da nam morajo italijanske stranke vlivati pamet v butice ter nam ukazovati? Jaz vem, da so naši možje sami sposobni voditi slovenske občine! Če bodo občani storili svojo narodno dolžnost in volili Slovensko skupnost, se bo to tudi zgodilo. Sicer ne vem kaj bo z nami.

Mihec: Dragi Jakec, tako je: če bomo

VESELI KOROŠCI

bodo nastopili v nedeljo 15. novembra v Marijinem domu v ROJANU ob 17. uri

v kinodvorani v BAZOVICI ob 20.30

s sledečim sporedom:

Molierova komedija

SCAPINOVE ZVIJAČE

igra Oder Mladje iz Celovca

VESELE PESMI

igra kvintet »VESELI STUDENTJE« iz Celovca

Med odmori srečolov v dobrodelne namene!

Kdor si želi zagotoviti prostor v dvorani, naj pride vsaj četrta ure prej, ker vlada veliko zanimanje za nedeljski nastop Veselih Korošcev

je Repentabor zapisan Monrupino, Dolina San Dorligo in podobno. Zaradi tega sta občinska odbora v Nabrežini in Dolini sklenila, da vrtna te lepake tržaški prefekturi z zahtevo, naj bodo na slovenskih letakih tudi imena slovenskih krajev v slovenščini. Lepake, ki so bili že nalepljeni po zidovih, so pa odstranili.

Nabrežina

Provokacija

Tržaški »Piccolo« je pisal v ponedeljek, dne 9. novembra, da so »demokraciji Slovenci v devinsko-nabrežinski občini lahko prelomili etnično fronto« zaradi proporcionalnega sistema pri volitvah.

Takšno pisanje je navadna provokacija. Slovenska skupnost bo nanjo pravočasno odgovorila z jasno izjavo, da je njen glavni namen zaščita slovenskih narodnih pravic v devinsko-nabrežinski občini in bo v tej luči določila svoje stališče do strank, ki izvajajo kolonizacijo.

Odbojgarski turnir za pokal

»MEMORIAL M. FILEJ«

V okviru tekmovanj za razne pokale, posvečene spominu pok. prof. M. Fileja, je prišel na vrsto v soboto in nedeljo turnir v odbojki. Že več časa so se po naših vaseh in v mestu pripravljali razni tekmovalci in kovali svoje ekipe. Za turnir se jih je najavilo šest: Gorica, Steverjan, Standerž, Pevma, Sovodnje in Dom iz Rojana. Taka udeležba priča, kako je živo zanimanje med našo mladino za ta šport.

V soboto ob osmih zvečer se je v telovadnici na Kataričinjevem trgu zbralo precej navijačev, ki so vseskozi navduševali svoje igravce. Vrhlo se je namreč prvo kolo med ekipami Gorice, Standerža in SKPD Steverjan. Najprej sta se spoprijeli moštvi iz Steverjana in Gorice. Polni trema so briški fantje kar hitro prepuštili vodstvo bolj izkušenim igravcem iz Gorice, posebno še ko je v igro posegel prof. Kramer. Steverjanci namreč vadijo komaj dober mesec, pa se niso zbal igravcev, ki jim je odbojka tako rekoč že v krvi. Tudi proti Standeržu je Steverjan izgubil. Ko se je pa Standerž spoprijel z Gorico, je tudi on klenil na kolena. Z zmago nad obema ekipama si je goriško moštvo priborilo pravico za vstop v finale.

V nedeljo jutraj sta se najprej borili moštvi iz Pevme in Rojana. Takoj je prišla na dan izkušnost pevmskih igravcev: Terčina, Valentinčiča, Pintarja in Bense, ki so gladko odpravili nasprotnika. Težje je Pevma premagala Sovodnje, saj se je ekipa, ki sta jo vodila Prinčič in Pelicon, kar precej dobro držala. Z zmago nad

Zopet je padel hrast

Dne 31. oktobra je preminil v Trstu v častiljivi starosti prof. dr. Anton Dabinič. Čeprav po rojstvu Hrvat-Dalmatinec, je že v zgodnji mladosti stopil v vrste braniteljev slovenstva na naših tleh. Bil je dolga leta profesor zgodovinskega prava na zagrebški univerzi in že pred prvo svetovno vojno mnogo delal na narodno-obrambenem in kulturnem polju. Zelo aktivno je tudi po upokojitvi, po drugi svetovni vojni, posegel v dogajanje tržaškega slovenstva.

Bil je nekaj let najprej sotrudnik, nato pa odgovorni urednik »Demokracije« in pomagal dr. Veselu, pok. dr. J. Agnelett, dr. Udoviču in dr. Sfiligoju ponovno graditi iz nič našo demokratsko stavbo. Večkrat smo ga z zanimanjem poslušali tudi kot izvrstnega govornika in predavatelja na sestankih »Slovenske prosvetne Matice« v Trstu.

Bodi med drugim povedano, da je bil že kmalu po letu 1950 med prvimi pobudniki ponovne zgraditve »Narodnega doma«, prav v bližini nekdanjega. Ali žal razmere so se obrnile drugače. Tehtno in stvarno je ugovarjal pravnim tezam prof. Udine in tržaškega rektorja prof. Cammarate o vprašanju državnopravnega položaja STO-ja. Dosti je tudi pisal kot časnikar in vse lepo in stvarno utemeljeval kot pravnik in zgodovinar. Dosti njegovih objavljenih in neobjavljenih del ima za nas Slovence v zamejstvu nadčassovno veljavo. Poznal je kot malokdo koroško vprašanje, da o Trstu sploh ne govorim, saj je vedno in povsod poudarjal njegovo prvenstveno srednjeevropsko gospodarsko vlogo. Med njegovimi spisi naj omenim le najvažnejšega »Komu dolguje Trst svojo veličino«. Tu je jasno prikazal velike zasluge slovenskega rodu pri gradnji našega mesta.

Se nedavno od tega, ko sem ga srečal v kavarni »Miramar«, mi je ponovno poudaril: »Pošten Italijan poštenega Slovence vedno spoštuje.« V to je veroval, na tem je, lahko rečem, celo življenje delal kot vreden član tiste tržaške slovenske elite, ki je tudi po drugi svetovni vojni toliko doprinesla, da je naš rod tu ob Adriji, kljub novim krivim naukom in zablodam ostal zvest naši veri, narodnosti in demokratskemu načinu življenja. Tržačani ga bomo ohranili v trajnem in hvaležnem spominu!

U. Marko

Misijonar Friderik Baraga

Tudi na Primorskem smo sedaj dobili zanimiv življenjski našega božjega služabnika misijonarja škofa Baraga. V teh dneh je izšla nova knjižica, ki prinaša glavne slike iz življenja tega našega oltarne kandidata. Besedilo za knjižico je pripravil dr. Filip Zakelj, profesor v slovenskem semenišču v Argentini. Naslovna slika predstavlja našega misijonarja in škofa, ki je prvi oznanjal evangelij tolikim Indijancem v današnji Kanadi. Na platnicah je tudi Baragov škofovski grb, ki tako nazorno predstavlja njegovo apostolsko delo in vneto.

Baragovo življenje sicer nekateri naši braveri poznajo, toda resnično samo nekateri. Sedaj je prilika, da ga spoznamo mnogi, saj Baraga to zasluži, oziroma mi vsi Baragovo posmrtno pomoč in povišanje nujno potrebujemo. Pisatelj Ruda Jurčec pravi v svoji krasni knjigi »Luči in sence«:

... »Da je tudi naloga slovenskega naroda rasti v narodno in duhovno polnoletnost in to bomo doživeli takrat, ko bomo imeli v občestvu Cerkve svojega narodnega svetnika... Slovencem bi mogla dati najmočnejšo listino polnoletnosti Cerkve, če bi dosegli, da bi bil slovenski kandidat postavljen na čast oltarja.«

Slovenci imamo dva božja služabnika, za katera so v teku priprave za beatifikacijski proces: Barago in Slomška. Obe ma v največji skrbi in slogi pomagajmo do časti oltarja!

Knjižico »Misijonar Friderik Baraga« dobite v naših knjigarnah, v župnišču in v upravi Knjižic v Marijanišču na Opčinah. Knjižica stane 100 lir. Na platnicah Baragove knjižice so tudi razne zanimivosti iz življenja Knjižice: v decembru izide družinska knjižica z naslovom: »Več otrok«. V ponatisu sta sedaj obe znani stanovski knjižici za fante in dekleta. — Izšel je novi koledar Alojzijevejšča in Marijanišča 1965. — Knjižice so izdale dve novi božični razglednici.

mz.

EKIPE

SKPD Steverjan: Humar D. (kapetan), Komjanc S., Pintar B., Maraž I., Mužič J., Skorjanc J., Terpin M.

Pevma: Valentinčič, Bensa, Pintar, Terpin R., Pelizzo L., Drufovka B.

Sovodnje: Prinčič, Pelicon R., Černic M., Pelegrin, Troha, Leghissa M., Frandolič D.

Standerž: Puja (kap.), Nanut D., Nanut V., Nardin F., Battisti, Marussi E., Silič, Žezlin, Rijavec.

Gorica: Rutar, Sussi, Devetta V., Gergolet, prof. Kranner, Pavlin D., Leghissa Z.
Dom Rojan: Fabjan B., Tavčar M., Tavčar A., Kozman R., Kozman S., Kurec.

Tehnični rezultati

Sobota:

Gorica - SKPD Steverjan 2-0; Gorica-Standerž 2-1; Standerž - Steverjan 2-0.

Nedelja:

Pevma - Rojan 2-0; Sovodnje - Rojan 2-0; Pevma - Sovodnje 2-1.

Finale:

Gorica - Pevma 2-1.
Priateljska: Steverjan - Rojan 2-1.

drugim. Res ne bi škodilo, če bi take odžagali in jim rekli, da jih trka luna...

Jakec: Kaj praviš, kako bo letos z volitvami v dolinski občini?

Mihec: Preveč list imajo, čeprav je v občini ogromna večina Slovencev. Sicer pa pravijo, da je g. tovariš Dušan oženjen z italijansko partijo in ne s slovensko dolinsko občino in zato zavedni Slovenci ne bodo volili ne njega ne njegove partije. In tudi v nesrečo ga nočejo spravljati, saj veš, zaradi tistega, kar se je zgodilo Hruščevu. Na listi Ital. socialistične stranke pa je več Italijanov kakor Slovencev. Ne bom ponavljal. Ta lista ni in ne more biti naša. Krščanski demokrati naj spreobračajo svoje, slovenske volivce pa naj pustijo pri miru, in več pravic nam naj dajo. Naša, res naša, res domača je samo Slovenska skupnost. Vsi zavedni Slovenci so združeni na njeni listi. Njim se ni treba ozirati na nikogar drugega, nikogar ubogati. Oni so jamstvo, da bo dolinska občina ostala res slovenska. Gle-

dali bodo samo na koristi občine in občanov, ne na potrebe in koristi neslovenskih strank. Zato pravim tebi Jakec, in vsem volivcem v dolinski občini, od Gročane do Domja in Mačkovej: vsi kot en mož za Slovensko skupnost!

Jakec: Ti pa res znaš govoriti in tudi razmere dobro poznaš. Povej mi še kaj o nabrežinski občini.

Mihec: Res sem se malo ogrel. Veš, odkar bijem ure na stolpu tržaškega županstva, sem Slovenec in Slovenec hočem ostati. Zato me take reči razgrejejo. V nabrežinski občini pa je podobno, kakor v dolinski. Tudi tam je veliko list, a le ena sama je res slovenska: Slovenska skupnost. Tam vodijo komunisti še posebno raznarodovalno politiko. Na svojo listo so postavili samo dva Italijana in 18 slovenskih kandidatov. Zakaj? Da ne bi ščipali glasov italijanskim strankam, ampak zato jih zavedni Slovenci ne smejo voliti. Kaj si bodo sami stavili vrv na vrat? Tudi kdor bo glasoval za Partito

GORIŠKE NOVICE

»Zahvalni dan« v našem mestu

V nedeljo zjutraj so goriški neposredni obdelovalci zemlje imeli v cerkvi sv. Ignacija svojo zahvalno mašo. Daroval jo je asistent Združenja neposrednih obdelovalcev zemlje msgr. Grusovin. Navzoča je bila vsa najvišja mestna oblast ter mnogi kmetje iz goriške okolice in Furlanije. Perosijsko mašo »Missa benedicamus Domini« je na koru lepo izvajal cerkveni pevski zbor od Sv. Roka. Ob darovanju so trije pari v furlanskih narodnih nošah prinesli na oltar simbolični dar pridelkov zemlje. Po sv. maši je msgr. Grusovin blagoslovil kmetijske stroje, ki so stali razvrščeni na trgu pred cerkvijo.

Letos so v vrsti strojev manjkali kmetje s področja Sv. Roka, ki so na ta način hoteli izraziti svoj protest nad razlastitvijo njihove zemlje od strani goriške občine za ustanovitev industrijskega področja.

Proslava stoletnice proglasitve svetim sv. Marjete Alakok

Apostolstvo molitve s sedežem pri Sv. Ivanu v Gorici je organiziralo za slovenske vernike posebno pobožnost ob priliki stoletnice, odkar je bila sv. Marjeta Alakok proglašena za svetnico.

V okviru te svečanosti je bila najprej 3. novembra popoldne slovesna pridigana ura čiščenja, ki jo je vodil msgr. dr. Franc Močnik. Naslednji dan zjutraj je bila zborna sv. maša s pridigo, v kateri je g. Jože Jurak orisal potek prikazovanj Srca Jezusovega preprosti redovnici v Paray-le-Monialu na Francoskem. Popoldne je bila zaključna pobožnost: sv. maša in pridiga dr. Fr. Močnika, nato slovesen Te Deum, ki ga je opravil g. Jože Jurak, blagoslov in ofer, pri katerem so navzoči prejeli spominske podobice. — Vsa svečanost je v udeležencih pustila globok vtis, zlasti zato, ker je nudila cerkev sv. Ivana tako domače vzdušje in so vsi čutili, kako je lepo imeti cerkev, kjer je vse slovensko in se nikomur ni treba umikati.

Doberdob

Dva pogreba. Na dan Vseh svetih smo ob veliki udeležbi pokopali 22-letnega *Hadrijana Gergoleta*, ki se je smrtno ponesrečil v petek zvečer, ko se je vračal z dela iz Tržiča. Na motorju se je vozil tudi Alvis Lorenz. Zadelo sta v kamion, ker ju je baže oslepil avto, ki je vozil od nasprotne strani. Hadrijan je podlegel smrtnim poškodbam, Alvis pa je še v bolnici.

Dne 3. novembra pa je bil pokopan *Andrej Gergolet* v 81. letu starosti, po domače Morotov. Verni mož je z ljubeznijo obiskoval cerkvene pobožnosti in prav po blagoslovu v nedeljo se je zgrudil v klopi. Potolažen s sv. zakramenti, je čez teden dni izdihnil svojo blago dušo.

Obema pokojnima želimo, naj po božjem usmiljenju počivata v miru, sorodnikom pa izrekamo naše sožalje.

Iskanje nafte se je ustavilo. Verjetno

Zveza slovenske katoliške prosvete

priredi
v nedeljo 22. novembra ob 16.30

CECILIJANKO 1964

Nastopili bodo številni zbori iz mesta in dežele. — Vsi rojaki vabljeni!

socialista italiano, bo dal slovenski glas italijanski stranki in večini italijanskih kandidatov. Ne pozabi, Jakec, da je minister te stranke dal navodilo za naglo zidanje tistega znanega naselja v Sestlanu, ki bo spremenilo narodnostni značaj nabrežinske občine. Ni treba pripominjati, da bi to lahko preprečila krščanska demokracija, ki je ves čas na oblasti, a na žalost ni. Prav obratno! Njenih kandidatov torej ne bomo volili in ne drugih neslovenskih strank. Slovenska skupnost je predložila tako listo, da lahko vzameš klobuk dol pred njo in rečeš: Ta lista zasluži vse slovenske glasove! In kaj neki je pčilo nekatere, da so šli na komunistično listo, ko vendar ne spadajo tja? Kajne, Mihec, da jim lahko tudi v tvojem imenu zakličem: popravite svojo napako, glasujte tudi vi za Slovensko skupnost!

Jakec: Pa repntabrska in zgoniška občina?

Mihec: Danes se mi že mudi. Ti občini prideta prihodnjic na vrsto. Le to ti že

bodo drugod poskušali srečo.

Praznovanje sv. Martina v nedeljo 15. novembra bo sledilo tridnevni; pridigal bo č. g. Mirko Mazora. V nedeljo bo celodnevno čiščenje z zaključkom ob 15.30. Govoril bo msgr. dr. Rudolf Klinec. Po zahvalni pesmi za letošnje pridelke, ki bodo simbolično prineseni v cerkev, bo blagoslovitev vseh motornih vozil pred cerkvijo (ob 16.30). Ta blagoslov bi moral biti že 9. avgusta (Marija Snežnica), a je takrat zaradi slabega vremena odpadel. V nedeljo pa bo ob vsakem vremenu, ker je vedno bolj »krvavo« potreb.

Protestna vožnja štandreskih kmetov po goriškem korzu

Kakor vsako leto, so tudi letos na zahvalno nedeljo štandreski kmetovavci razstavili na posebnem vozu sredi trga pred cerkvijo glavne poljedelske pridelke s tega področja. Letos je bilo videti na vozu tudi napise, kjer je bilo brati proteste zoper žalostno-slavni zakon 167, ki je pred kratkim zasegal štandreskim kmetom najbolj plodno zemljo za zidavo novih stanovanjskih predelov.

Prav tako so pripeljali ta dan štandreski kmetje tudi svoja novonabavljena vozila, da jih dušni pastir blagoslovi. Med njimi je bilo mnogo poljedelskih strojev. Kasneje je skupina kakih petnajst traktorjev iz Standreža odšla v Gorico, da po goriškem korzu protestira proti nameravanemu odvzemu zemlje. V sredi je bil tudi voz s kmetijskimi pridelki ter protestnimi napisi. Pohod se je zaključil na Travniku in se nato mirno razšel, v mestu pa je zbudil splošno pozornost in mnogo govorenja. — Upajmo, da bo pravilno odjeknil tudi pri oblasteh!

Nagrajeni goriški perutinarji

Z nagradami najboljšim domačim perutinarjem se je v nedeljo zjutraj v hotelu »Pri zlatem jellenu« zaključil prvi natečaj za izboljšanje domače perutnine. Prvo nagrado je dobil Angelo Glessi iz Gradiške. Med nadaljnjimi nagrajenci so tudi slovenski perutinarji iz Steverjana, in sicer: Izidor Prinčič, Anton Kumar, Florijan Primožič (Oslavje), Ivan Ciglič ter Stanislav Štekar.

Odvzem zemlje štandreskim kmetom

Okoli 30 štandreskih kmetovavcem je občinska uprava v Gorici poslala pisma, s katerimi razvezuje najemniško pogodbo, ki so jo napravili z občinsko upravo za obdelovanje zemlje pri letališču. Standreške kmete je ta odredba zelo prizadela. Najprej jim je uprava odvzela travnike za letališče, sedaj pa še obdelano zemljo. Mnogi, posebno starejši kmetje, so iz te zemlje črpali svoj edini zaslužek, zato gledajo sedaj zaskrbljeni v bodočnost.

danes povem, da je tudi tam Slovenska skupnost močno zastopana z uglednimi ljudmi, ki niso strankarji, ampak predstavljajo res pravo slovensko vaško skupnost in zaslužijo vse zaupanje volivcev.

Jakec: O pokrajinskih volitvah pa mi boš le kaj povedal!

Mihec: Tisto že, da zadovoljim tudi tržaške volivce, ker bodo tu volili samo pokrajinske svetovavce, v okoliških občinah pa obojne. No, zdaj smo hvala Bogu že povsod zastopani. Zamašiti moramo še zadnjo vrzel: svoje zastopstvo moramo Slovenci poslati tudi v tržaški pokrajinski svet. In ga bomo, veš Jakec, če bodo vsi tako složno volili kot je treba.

Jakec: In kaj praviš o inž. Pečniku?

Mihec: Dober je in priden. On bi spadal k nam. Naredil je veliko napako, da se je zapisal med italijanske socialiste. To mi je res žal. Stavil bi glavo, da se bo letos ponovilo isto kot pred dvema

AKADEMSKI KLUB V GORICI

vabi na predavanje

»Pred 250 leti je goriški Travniki bil priča...«

ki bo v četrtek 19. 1. m. ob 20.30 v spodnjih prostorih Kat. doma.

Popravljamo!

Pevsko skupino, ki je na praznik Vseh svetih zapela žalostinko ob grobu pok. prof. Mirka Fileja, ni dirigiral g. Fr. Valentinčič, temveč g. Zdravko Klanjšček iz Jazbin. Pevci so v imenu SKPD »Prof. Mirko Filej« položili tudi šopek rož na grob nezpozabnega pokojnika.

Promocija

Prejšnji teden je na leposlovni fakulteti tržaške univerze promovirala iz zemljepisa gđ. Anica Sturm, ki poučuje na slovenskih srednjih šolah v Gorici. — Novi doktorici prav iskreno čestitamo!

Radio Trst A

Sporod od 15. do 21. novembra

Nedelja: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — Oddaja za najmlajše: »Beli kit Moby Dick«. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. Urednika Mitja Volčič in Dušan Cerne. — 15.00 Znanj pevcu: Caterina Valente in Johnny Dorelli. — 15.45 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Aquila« iz Basiliana. — 18.00 Po društvih in krožkih: (18) »Slovenski klub« pripravil Saša Martelanc. — 20.30 Iz slovenske folklorne - Niko Kuret: »Pratika za drugo polovico novembra«.

Ponedeljek: 11.45 Ameriški odmevi. — 18.00 Znanstveni leksikon - pripravil Slavko André. — 18.30 Naši mladi solisti.

Torek: 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanščina po radiu - 3. lekcija. — 18.30 Sodobna jugoslovanska glasba. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.30 Slovenske novele 19. stoletja - Miljutin Zarnik: »La bella Gina«. — 21.55 Concertisti naše dežele.

Sreda: 11.45 Italijanski orkestri in pevcu. — 12.15 Brali smo za vas. — 18.00 Radijska univerza - Branko Pegan: Galileo Galilei: (2) »Njegovo življenje«. — 18.30 Iz programske glasbe. — 19.15 Higiena in zdravje - pripravil dr. Rafko Dolhar.

Četrtek: 12.15 Po društvih in krožkih: (18) »Slovenski klub« pripravil Saša Martelanc. — 18.00 Italijanščina po radiu - 4. lekcija. — 19.15 Širimo obzorja: Tradicionalne dejavnosti tržaškega gospodarstva: (5) »Zelezame« - napisal Aleš Lokar.

Petek: 11.45 Florentinski motivi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Bilo je nekoč... Venec pravljice, pripovedk, legend: »Od kdaj so mravljve kruljave« - pripravil Jurij Slama. — 18.30 Jugoslovanski solisti. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti - Vinko Beličič: (5) »Prešeren in eros«. — 20.30 Gospodarstvo in delo. Urednik Egidij Vršaj.

Sobota: 12.15 Znanj sodobniki. — 15.00 »Volan«, oddaja za avtomobiliste. — 15.30 »Prazna hiša«, veseloigra v enem dejanju. — 16.55 Bodoči solisti. — 17.20 II. vaticanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Radijska univerza - Tone Penko: Kraška flora: (2) »Brin«. — 18.30 Glasbena oddaja za mladino - pripravil Dušan Jakomin. — 19.15 Družinski obzorik. Urednik Ivan Theuerschuh. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »Francé Prešeren« iz Kranja, ki ga vodi Peter Lipar. — 22.00 Veliki tuji simfonični orkestri.

letoma: inž. Pečenko bo služil kot magnet, da bi vlekel slovenske glasove v Partito socialista italiano. In skoro gotovo ne bo izvoljen. Vsi pravijo, da bodo dobili socialisti samo enega svetovavca. Kaj misliš, da bo to Slovenec inž. Pečenko, ko pa je že pred dvema letoma moral odstopiti ravno zato, ker je Slovenec? Iz te moke ne bo kruha. Za socialiste bo izvoljen samo Medani. Na to nevarnost jaz Mihec opozarjam posebno slovenske volivce v devinsko-nabrežinski, zgoniški, repntaborski in dolinski občini. Vedno sem vam govoril resnico, zato mi tudi danes verjemite: inž. Pečenkove glasove (slovenske) bo dobil prof. Medani. Toliko v pojasnilo, kajti sicer je vse jasno: Slovenci bomo glasovali za lastne kandidate na listi Slovenske skupnosti.

Jakec: Pa hvala, Mihec. Kar dobro sva se pogovorila. Prihodnjic bova spet malo pokramljala. Do takrat pa na svidenje!

Mihec: Na svidenje, Jakec!

Slovinci po svetu

Misijonska nedelja v Buenos Airesu

K širjenju misijonske misli spada tudi vsakoletna proslava misijonske nedelje. Slovenci iz Buenos Airesa in okolice so jo letos pripravili v dvorani centralne Slovenske hiše, kjer je sedež Slov. dušnega pastirstva ter osrednje organizacije argentinskih Slovencev »Zedinjena Slovenija«. Poseben misijonski pečat je dal prireditvi p. Franc Jereb, provincial jugoslovanskih lazaristov, trenutno buenosaireški gost, ki je prikazal svoje delo na Kitajskem, kjer je kot misijonar preživel 20 let. Ob spominih na lastno misijonsko pot je pokazal na »polena in rožice«, ki čakajo misijonarja pri delu med pagani.

Sledila je tridejanka »Viharji v dušah«, ki so jo odigrali člani »Slovenskega gledališča v Buenos Airesu«. Delo je spisal Enrico Basari, prevedel pa Ruda Jurčec. Odigrava se v delavskem taborišču pri gradnji železniške proge nekje v Boliviji v letih 1895-1897. Delo je doseglo svoj namen: gledavci so z nemirom spremljali misijonarja, ki se je po tridesetih letih srečal s svojim bratom — morivcem. Kdo nam zmagaja: pravica ali ljubezen, to je bil vihar, ki je izbruhnil v dušah. Prinesel je trpljenje, a tudi izčiščenje.

Izšle so knjige celovške Mohorjeve družbe

Za praznik Vseh svetnikov je razposlala celovška Mohorjeva družba med svoje ude svoje letošnji knjižni dar, ki ga sestavljajo štiri knjige: koledar za l. 1965; večerniška povest »Fant s Kresinjo«; povest »Crna žena« ter četrta knjiga »Našli so pot«. V njej lazarist g. Franc Sodja CM oriše pot 17 ljudi, ki so našli pot k Bogu. — Knjige stanejo po pošti 60 šilingov (1500 lir).

OBVESTILA

Listnica uprave

1) **Naročnike**, ki še niso poravnali letošnje naročnine, prosimo, da to čimprej store.

2) **Kdor menja naslov**, naj poleg novega navede vedno tudi še stari naslov.

IZSLA je druga številka »Pastirčka« z zelo zanimivo vsebino. Naj omenimo le nekatere sestavke: »Crni« mučenci govorijo o nedavno proglašeni ugandskih mučencih svetnikih; zgodba »Vtihanapljeni potnik« nudi na zelo duhoviti način otrokom nagibe zoper laž; nadaljuje se zanimiva povest »Luč z Vrhovelj«; športna rubrika je posvečena nogometu ter nedavni olimpijadi na Japonskem; silno poučno je kramljanje o gradu Miramaru pri Trstu. Vmes se prepletajo po številki kratki sestavki in pesmice. Številko zaključijo dopisi otrok ter uganke in zanke. — Tekom šolskega leta bo izšlo še 6 števk. — Cena posamezni številki je 100 lir, celotno 800 lir. — Ta lepo urejani mladinski list se naroča in plačuje v Trstu, via Scoccola 26.

MEMORIAL M. Filej 1964 - Ping-pong. Turnir se bo vršil v nedeljo 15. t. m. v prostorih Katoliškega doma v Gorici. Ob 8. bo zbor tekmovalcev, nato pa žrebanje za vrstni red ekip in začetek tekem. Nastopajoči naj prinese copate in po možnosti tudi loparčke. Vsaka ekipa sme imeti največ štiri in najmanj dva igravca. Zmagovalno moštvo bo prejelo prehodni pokal in medalje. — **Nagrajevanje.** Po končanih tekmah v namiznem tenisu se bo vršilo nagrajevanje zmagovavcev v lahki atletiki (prvi trije kategorij Mladinci in Naraščajniki), odbojki (ekipa Gorica) in ping-pongu, ki bo v Steverjanu ob štirih popoldne. — Vabljeni so tudi vsi drugi tekmovalci in ekipe; za vse udeležence bo namreč pripravljen majhen prigrizek.

REPUBLISKI sekretariat za šolstvo SR Slovenije razpisuje na podlagi jugoslovansko-italijanskega sporazuma o kulturni izmenjavi z dne 21. julija 1964 natečaj za podelitev treh štipendij za študij in izpolnitev slovenskega jezika in literature pri univerzi v Ljubljani za akademsko le-

to 1964-65. — Vsaka od navedenih štipendij znaša skupno 720.000 din za celotno akademsko leto, štipendije se lahko podaljšajo še za eno akademsko leto. Namenjene so pripravi in specializaciji učiteljev osnovnih in srednjih šol s slovenskim učnim jezikom na področju pod italijansko upravo ter tistih oseb, ki želijo poučevati na navedenih šolah. Treba je biti pripadnik slovenske narodnostne skupine in imeti diplomu srednje šole ali višjo diplomu. — Nekolkovane prošnje, s kratkim življenjepisom prosivca in ustreznimi podatki zlasti o dokončanem študiju in o morebitni dosednji službi, naj priložijo vlože pri Solskem skrbništvu v Trstu do 16. novembra 1964. — Izid razpisa bo pravočasno sporočen vsem udeležencem.

DAROVI

Za Katoliški dom: Jožef Cej 500; N. N. 2.000; Marinka Leban 500; N. N. 1.000; N. N. 1.000; Katarina Munih 1.000; Alojzija Pocarini 1.000; družina Zgavec 500; N. N. 10.000; Marica Sardoč 2.000; U. Z. 3.000; Vidie 5.000; U. Zalatel v spomin pok. Frančiške Humar 2.000; Kazimir Humar 10.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 3.000; N. N. družbenica 10.000; V. J. D. 20.000; v spomin pok. Frančiške Humar dve sestri 5.000; O. F. T. 10.000; družina Visintin namesto cvetja na grob pokojne mame preč. g. dr. Humarja 5.000; N. N. 2.000; mlajše družbenice 3.000; N. N. 2.000. *Vsem darovavcem Bog plačaj, pokojnici pa daj večni pokoj.*

Za Zavod sv. Družine: Kmetko društvo iz Standreža večjo količino zelenjave in krompirja; družina dr. Avgusta Sfiligoja ob poroki hčerke Majde 10.000; Marijina družba v Gorici namesto cvetja na grob prerano umrle mame dr. Humarja 5.000. *Vsem iskren Bog povrni!*

Za Alojzijevešče: Goriška Marijina družba v spomin pok. mame č. g. voditelja 5.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: Ema Metlika 5.000; svatje pri poroki Zerjal-Bandelle 7.730; N. N. 5.000; Gropada, 73 1.300; boter G. Sandrinelli ob krstu Milosa Križmančiča iz Gropade 5.000; N. N. 2.000; Marija Pečar 3.000; Ukmar iz Rojana 1.000; Di Donfrancesco 2.000 lir. — *Bog plačaj!*

»Največja nevarnost v Indiji so strupene kače, ki jih srečaš povsod, ne samo zunaj, celo v stanovanjih,« razlaga nekdo v družbi.

»Kako grozno!« vzdikne neka dama. »Če bi nekaj takega doživela, umrem od strahu!«

»Samo prvič, milostljiva, samo prvič. Kasneje bi se na to navadili.«

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

+

Vsem sorodnikom in znanec sporočamo žalostno vest, da sta nas v kratkem razdobju štirih mesecev za vselej zapustila

GABRIJEL ŠIBELJA ter njegova hčerka VILMA, por. FOREST

Vstajenja bosta čakala v francoski zemlji, kamor se je pok. Gabriel doselil iz Slovenije l. 1933.

Za Gabrielom Šibeljo žaluje: žena **MARIJA**, roj. **MILIČ**, sin **DANILO** ter hči **MARTA** z družinama; za Vilmo pa poleg omenjenih še njen mož ter sinček **PATRIK**

Couladère (Francija), Lipa pri Kommu na Krasu, Mali Repen pri Proseku - 1. novembra 1964

+

Na dan vernih duš je Gospod poklical k sebi po večno plačilo našega blagega očeta

ANDREJA GERGOLETA

Hvaležni vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku, priporočamo dragega očeta v molitev.

Doberdob, 3. novembra 1964

SIN, HCERE in ostali sorodniki.